

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1922 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd byggnadsskatt.

(2:a avd.)

Genom proposition nr 47 av den 3 februari 1922, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

F ö r s l a g

till förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd byggnadsskatt.

Härigenom förordnas som följer:

Envar, som erlagt byggnadsskatt jämlikt förordningen den 19 november 1920, vare berättigad att vid taxering enligt gällande bevillningsförordning och förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt av inkomst av fast egendom eller av rörelse eller yrke åtnjuta avdrag för byggnadsskattens belopp såsom omkostnad för den fasta egendomen eller för rörelsen eller yrket.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt å densamma meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt omförmälda statsrådsprotokoll vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för förslaget får utskottet hänvisa till propositionen.

Genom förordningen den 19 november 1920 om byggnadsskatt pålades ägare till bebyggd annan fastighet än jordbruksfastighet inom samhällen, där byggnadsstadgan för rikets städer är gällande, en särskild byggnadsskatt till staten att utgå åren 1921 och 1922 för beredande av medel till främjande av bostadsproduktionen.

Utskottet.

Till omförmälda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen, under erinran att Kungl. Maj:t år 1917 på framställning av riksdagen utfärdat en särskild förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd tonnageavgift, anfört, att liknande skäl, som av riksdagen åberopades för utfärdande av sistberörda förordning, talade för att särskilda bestämmelser meddelades om rätt till avdrag för byggnadsskatt.

Berörda år 1917 utfärdade förordning har tillkommit på förslag av bevillningsutskottet. De skäl, på vilka utskottet därvid stödde sig och vilka återgivits i departementschefens yttrande, kunna även anföras såsom motiv för ett antagande av föreliggande förslag.

På grund av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 47, antaga ovan angivna förslag till förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd byggnadsskatt.

Stockholm den 16 februari 1922.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Gustaf Nilsson, Antonsson, K. A. Nilson, Wigforss, Wohlin, Björnsson, Rune, Bårg i Katrineholm, Jönsson i Boa, Lithander, Johansson i Kälkebo, Olsson i Ramsta, Henrikson, Heyman, Uddenberg i Karlskoga, Lövgren i Nyborg och Olsson i Golvvasta.